

Съдържание

1. Европейски енергийни перспективи: Значение на диверсификацията на доставките
2. Изпълнителният директор на Еххон смята, че суровият петрол ще оцелее, въпреки ограниченията за въглеродните емисии от споразумението в Париж
3. Сърбия се надява да се включи в Турски поток
4. Какво се обърка с газовата сделка Иран-TOTAL?
5. Среща на върха за LNG в Будапеща: Добре дошли с LNG в Централна и Източна Европа
6. TOTAL засилва работата, за да започне добива на газ от полето Absheron
7. Френският министър на енергетиката потвърди, че няма да има нови разрешения за сондиране

Newsletter Content

1. GGP: EUROPEAN ENERGY OUTLOOK: IMPORTANCE OF SUPPLY DIVERSIFICATION
2. Exxon CEO sees crude oil surviving Paris-driven carbon limits
3. Serbia hopes to get in on Turkish Stream action
4. What went wrong with Iran-Total gas deal?
5. Budapest LNG Summit: A Warm Welcome for LNG in CEE - Sponsored Content
6. TOTAL steps up work to launch gas production at Absheron field
7. French Energy Minister Confirms No New Permits for Exploration

Европейски енергийни перспективи: Значение на диверсификацията на доставките

June 22nd, 2017, by Emin Akhundzade,
naturalgasworld

Въведение

Европейският съюз е един от най-големите потребители на енергия в света, като енергийната сигурност е тема от национален интерес. Тъй като ЕС не може да произвежда достатъчно енергия за покриване на вътрешното потребление, той внася почти 53% от общото потребление на нефт и газ. ЕС обаче, има по-голяма зависимост от природния газ, отколкото от петрола. Това се дължи на значителния спад на местния добив на газ и на политиката на ЕС в областта на изменението на климата, която предвижда до 2030 г. да се намалят емисиите на парникови газове с 40% . [1]

През последните две десетилетия потреблението на природен газ в ЕС драстично се е увеличило. Въпреки че консумацията намалява леко в периода 2008-2014 г., от 2015 г. тя започна да се увеличава и тази тенденция се очаква да продължи. Предполага се, че страните от Югоизточна Европа (ЮИЕ) ще играят значителна роля в бъдещото нарастване, тъй като процентът на навлизане на природния газ в тези страни е малък в сравнение с

останалата част от Европа. Освен това, някои страни дори не могат да консумират природен газ поради липсата на инфраструктура. Поради това се очаква в тези страни потреблението на природен газ да се увеличи след изпълнението на планираните проекти за газопроводи, а именно Йанийско-Адриатически газопровод и междусистемната връзка Гърция-България-Румъния.

Потреблението на природен газ в ЕС е нарастваща тенденция, в противовес на намаляването на добива, което прави ЕС по-зависим от вноса на газ. Особено Холандия и Обединеното кралство - двата големи производители в ЕС, от началото на 2000-та година насам преживяват рязък спад в добива. По този начин се очаква зависимостта на ЕС от вноса на природен газ да нарасне до 84% до 2030 г., което през 2016 г. е само 67%. [2] С анализа ще се опитаме да отговорим на въпросите, как Европа в бъдеще може да осигури енергийната си сигурност и дали настоящите доставчици ще могат да покрият допълнителното търсене на природен газ от континента.

Потребление на природен газ в Европа

Таблица 1. Консумация на газ в страните от Югоизточна Европа през 2014 г.

Country	Gas Consumption bcm/year
Albania	0
Bosnai& Herzegovina	0.25
Bulgaria	2.9
Croatia	2.75
Macedonia	0.15
Greece	4.2

Montenegro	0
Romania	12.10
Serbia	2.82
Kosovo	0
Total	25.17

Източник: Institute of Energy for South East Europe/ Институт по енергетика за Югоизточна Европа

Очаква се икономиките на Югоизточна Европа да нарастват с 2,5% всяка година, докато общият темп на растеж на Европа се очаква да бъде 1,5% годишно.[6] Това означава, че икономическият растеж ще увеличи потреблението на енергия, което ще доведе до увеличаване на природния газ на пазара. Според анализаторите търсенето на природен газ в Югоизточна Европа ще се увеличава редовно с 1% до 2025 г. [7]

Както е показано, потреблението на природен газ в Европа е нарастваща тенденция. Международната агенция по енергетика прогнозира, че ЕС ще преживее до 2020 г. пределен растеж на природния газ. Очаква се това равнище на растеж да бъде още по-високо от 2020 г. и 2035 г. в резултат на бързото преобразуване на производството на електроенергия и икономическото възстановяване. British Petroleum изчислява, че през 2030 г. Китай ще надмине ЕС като най-големият в света регион за внос на енергия; ЕС обаче, ще остане най-големият нетен вносител на природен газ. Вносът на петрол ще намалее с 23%, а на въглищата - с 49%, но вносът на газ ще се увеличи с 49%, поради което зависимостта от вноса на газ ще се повиши от сегашните 67% на 84%. [8] Основната

причина за увеличаването на зависимостта от внос на природен газ е, че вътрешният добив на природен газ няма да може да покрие търсенето.

Доставчици на природен газ в Европа

Европа купува природен газ от различни доставчици чрез газопровод или LNG. През 2012 г. са внесени около 396.8 млрд. куб. м. природен газ, от които почти 246.8 млрд. куб.м. са транспортирани по газопровод. С други думи, през 2015г. 86% от вноса на природен газ минава през газопроводи, а 14% - е LNG. [17] Европа внася природен газ от Русия, Норвегия и Алжир чрез газопровод, а от Алжир, Катар, Нигерия, Египет и Тринидад и Тобаго - LNG. През 2015 г. Катар остава водещият доставчик на LNG в Европа с 51% дял, следван от Алжир, Нигерия и Тринидад и Тобаго [18]. Както се вижда, природният газ идва в Европа от три маршрута:

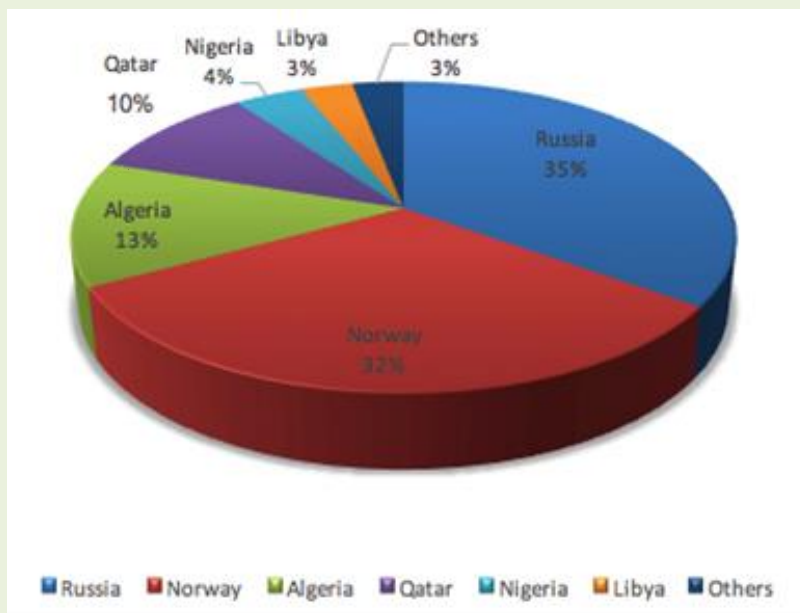
Северният маршрут: Норвегия;

Източен маршрут: Русия;

Югозападен маршрут: Катар, Алжир, Нигерия.

Прогнози за природния газ на Русия

Figure 1. Внос на природен газ в ЕС по страни, 2015 г.

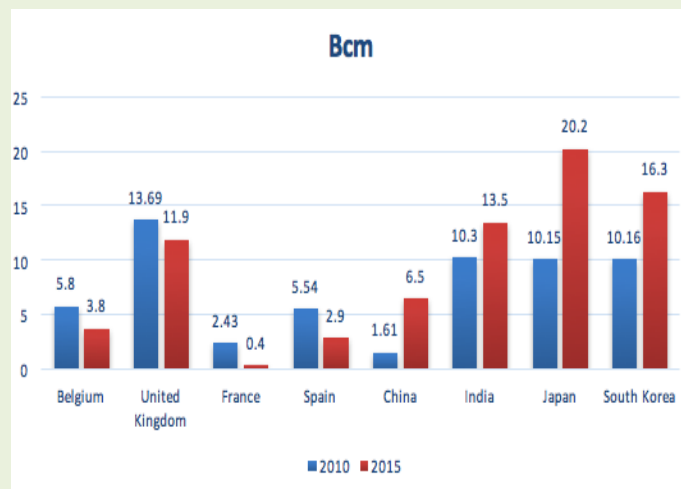

Източник: Статистически преглед на световната енергия 2016 на British Petroleum

Природен газ на Катар

Катар е най-голямата държава от Близкия изток, добиваща природен газ и третата по големина в света след САЩ и Русия. През 2015 г. страната е добила почти 30% от общото производство на природен газ в Близкия изток. [41] В сравнение с Алжир и Нигерия, Катар е в състояние да използва значителна част от брутното си производство на природен газ, тъй като през 2015 г. то е 184.3 млрд. куб. м, от които почти 178.5 млрд. са продадени на пазара. Страната използва само 25% от своя добив газ на вътрешния пазар, докато останалата част се изнася в чужбина. [42]

Graph 3. Износът на природен газ от Катар в Европа и Далечния Изток (2010, 2015 г.)

Източник: Статистически преглед на световната енергия 2011 и 2016 г. на British Petroleum

Както се вижда от графика 3, износът на газ от Катар за Белгия, Франция и Испания между 2010-2015 г. намалява съответно между 53,2%, 600% и 91%. Въпреки това страната е увеличила износа си за Южна Корея, Япония и Китай съответно с 61%, 99% и 404% за същия период. Тоест, данните показват, че износът на Катар за Европа ще продължи да намалява или поне да остане стабилен, което означава, че страната няма да може да даде своя дял за нарастващата зависимост на Европа от вноса, освен ако цените в Европа и Азиатско-тихоокеанския регион не достигнат същото ниво.

Южният газов коридор – новият енергиен коридор за Европа

Проектът "Южен газов коридор" (SGC) е предвиден за транспортиране на природен газ от регионите на Каспийския регион, Близкия Изток и Централна Азия до европейския пазар. Проектът има стратегическо значение за ЕС, и на 15 октомври 2013 г. беше включен в списъка на Проект от общ интерес. [44] Поради това ЕС се ангажира да засили сътрудничеството в областта на енергетиката с Каспийския регион, за да постигне разнообразяване на източниците и доставчиците. И така, каква е важността на проекта SGC за Европа и как тя може да допринесе за сигурността на доставките на енергия за континента?

Въпреки че SGC ще завърши в Италия, той ще може да достигне почти всяка част от Европа чрез междусистемни връзки, като се има предвид, че TAP ще се свърже с италианската мрежа за природен газ Snam Rete Gas [45], оттам ще може да достигне

почти всички европейски дестинации. В този контекст, чрез използване на суапове и реверсивни /обратни потоци, SGC може да достигне до централноевропейския енергиен център на Baumgarten в Австрия [46] от Италия чрез газопровода Trans Austria [47]. Освен това TAP може да транспортира природен газ до Германия и Франция през Швейцария, като използва обратен поток през тръбопровода Transitgas, който ще бъде пуснат в експлоатация до 2018 г. [48] Освен това SGC ще пренася газ в Обединеното кралство - един от най-големите центрове за търговия с природен газ в Европа. В този контекст италианският оператор на природен газ Snam Rete Gas и белгийският оператор Fluxys сключиха споразумение за насърчаване на възможностите за обратни потоци между Италия и Обединеното кралство чрез интегриране на газовите пазари на Италия, Швейцария, Германия, Холандия и Белгия [49]. По този начин SGC ще достигне до северните европейски пазари, където се очаква търсенето да се увеличи.

SGC ще доставя газ за България и Румъния чрез междусистемната връзка Гърция-България-Румъния. Предвид факта, че има съществуващ тръбопровод между Румъния и Унгария [50], Унгария също може да внася природен газ през SGC. Освен това каспийският газ ще тече и на Балканите чрез Йониско-Адриатическия газопровод. [51] Както се вижда, SGC ще може да транспортира природен газ до почти всяка част на Европа чрез междусистемни връзки и обратен поток.

Един от важните приоритети на енергийната стратегия на ЕС е осигуряването на диверсификация на доставките и маршрутите, за да се намали уязвимостта ѝ от смущения в доставките. Като се има предвид, че България, Чехия, Естония, Латвия и Литва изцяло зависят от руския газ при вноса на газ и че зависимостта е близо 80% до 100% в страните от ЮИЕ, тези страни трябва да бъдат готови за възможността за бъдещи прекъсвания на доставките [54]. Въпреки това, в случай на бъдещи смущения SGC може да осигури природен газ за тези страни, като активира капацитета си за реверс на потока.

Една от важните цели на сигурността на енергийните доставки в ЕС е осигуряването на природен газ на достъпни цени. Разглеждайки цената на доставките на природен газ за европейските страни, анализаторите твърдят, че най-евтините маршрути за доставка на газ за Европа са от Азербайджан, Алжир, Норвегия, Оман, Русия и Иран.[55] Според Observatoire Mediterranéen de l'Energie /OME/ най-евтиният природен газ в ЕС пристига от Алжир, следван от Ирак, Азербайджан, Иран и Египет чрез газопровод през Турция [56]. Освен това, според изчисленията на анализаторите, най-евтиният природен газ през SGC е от Ирак, Азербайджан, Иран и Туркменистан. [57] Както се вижда, цените на природния газ от Каспийския регион са най-евтините сред другите алтернативи. По този начин SGC ще позволи на ЕС да има достъп до по-евтините източници на природен газ.

ЕС има за цел до 2030 г. да намали емисиите си на парникови газове с 40% в рамките на програмата на ЕС за изменение на климата. В този контекст той има за цел да замести изкопаемите въглеродни горива, особено въглищата, с природосъобразния за околната среда природен газ. Някои държави обаче, не могат да заменят консумацията на въглища с природен газ поради високите цени за внос на природен газ. Например, въглищата обхващат почти 37% от общото потребление на енергия в България, следвани от 22% петрол и 13% природен газ. В допълнение, докато въглищата представляват около 44% от общото потребление на първична енергия в Чешката република, делът на петрола и природния газ са съответно 25% и 18%. [59]. Предвид факта, че SGC ще осигури конкуренция в тези страни и по този начин ще проправи пътя за намаляване на цените на вноса на природен газ, те ще могат да заменят консумацията на въглища с природен газ.

Заклучение

Влиянието на вноса на природен газ в Европа се увеличава бързо, поради силния спад на вътрешния добив на природен газ и увеличаването на потреблението на газ. Европа трябва да осигури допълнителни и алтернативни доставки на газ, за да гарантира енергийната си сигурност. Сегашните доставчици на природен газ в Европа обаче, няма да са в състояние да задоволят, в краткосрочен и средносрочен план, допълнителното търсене на природен газ в Европа.

Русия е най-големият доставчик на природен газ в Европа, изправил се срещу нестабилността в енергийния сектор. Тъй като в страната има огромни неизползвани природни ресурси и съществуващата инфраструктура е стара, следва, че страната трябва да инвестира в неизползвани ресурси от природен газ и стари инфраструктури, за да увеличи добива си на газ. Страната обаче, има затруднения при реализирането на огромни инвестиции, дължащи се на ниските цени на петрола, предвид факта, че 68% от бюджета на страната се попълва от приходите от нефт и природен газ. Освен това, поради анексирането на Крим, Русия е под натиска на западните санкции. Така че страната не може да привлече западни инвеститори да инвестират в енергийния сектор. По-важното е, че Европа смята, че Русия използва природен газ като политически инструмент срещу нея. И Европа се опитва да намали зависимостта си от Русия в дългосрочен план.

Въпреки че Норвегия е най-добрият енергиен партньор на Европа, тя няма да бъде в състояние в дългосрочен план да посрещне допълнително търсенето на природен газ в Европа, ако не открие нови полета за природен газ. Индивидуалното производство на природен газ в страната се очаква до 2020 г. да намалее и да стане през 2030 г. по-малко от сегашното ниво.

=====

[1]European Commission, 2030 Energy Strategy, <http://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-strategy/2030-energy-strategy> (25.05.2017).

[2]See:

<https://windeurope.org/newsroom/renewable/67-percent-how-denmark-and-lithuania-fix-the-gas-leak/>

[6] David Jolly, "Economic Growth in Eurozone Appears to be Gaining Momentum", The New York Times, May 2015, http://www.nytimes.com/2015/05/06/business/international/european-union-economy-forecast.html?_r=0 (25.05.2017).

[7] Stambolis, p.14.

[8] BP, BP Energy Outlook 2035, http://www.bp.com/content/dam/bp/pdf/Energy-economics/Energy-Outlook/Regional_insights_European_Union_2035.pdf (25.05.2017).

[17] BP, BP Statistical Review of World Energy 2016, p.28

[18] Eurogas, Statistical Report 2016, p.7.

[41] BP Statistical Review of World Energy 2016, p.22.

[42] BP Statistical Review of World Energy 2016, pp.22-23.

[44]European Commission, Commission Delegated Regulation (EU) No 139/2013, Brussels, 14.10.2013, p.18.

[45] Amouk Honore, "The Italian Gas Market: Challenges and Opportunities", The Oxford Institute for Energy Studies, June 2013, p.49.

[46] Patrick Heather, "Continental European Gas Hubs: Are They Fit For Purpose?", The Oxford Institute For Energy Studies, June 2012, p.14.

[47] TAG Pipeline System, http://oldarchive.taggbmh.at/control?page_id=1 (25.05.2017)

[48] Snam, The Transit Gas-TENP Will Be Bidirectional As of The Summer of 2018, 30.01.2015i http://www.snam.it/en/Media/energy-morning/20150130_2.html (25.05.2017)

[49] TAP, Southern Gas Corridor, <http://www.tap-ag.com/the-pipeline/the-big-picture/southern-gas-corridor> (25.05.2017).

[50] Vladimir Socor, "Hungary-Romania Gas Interconnector", Natural Gas Europe, 16.10.2010, <http://www.naturalgaseurope.com/hungaryromania-gas-interconnector-step-regionwide-network> (25.08.2015).

[51] Hellenic Shipping News Worldwide, Shah Deniz Targets Italian and Southeastern European Gas Markets through Trans Adriatic Pipeline, 26.06.2013, <http://www.hellenicshippingnews.com/d40ea55b-3ab5-4bff-8fd8-4a8a953f3666/> (15.08.2015)

[54] SWD(2014) 323 final, p.5.

[55] Stefan Lochner, David Bothe, "The Development of Natural Gas Supply Costs to Europe, the United States and Japan in a Globalizing Gas Market- Model-based Analysis Until 2030", Energy Policy 37, 2009, pp. 1518-1528

[56] Observatoire Mediterranee de l'Energy (OME), Assessment of Internal and External Gas Supply Options for the EU, Evaluation of the Supply Cost of new Gas Supply Projects to the EU and an Investigation of Related Financial Requirements and Tools, 2001, p.7.

[57] Dimitrios Mavrikis, Georgios Thomaidis, and Ioannis Ntroukas, "An Assessment of Natural Gas Supply Potential of the South Energy Corridor from the Caspian Region to the EU", Energy Policy 34, 2006 p. 1671-1680.

ПЪЛНИЯТ ТЕКСТ НА АНАЛИЗА
МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#)

Изпълнителният директор на Еххон смята, че суровият петрол ще оцелее, въпреки ограниченията за въглеродните емиси от споразумението в Париж

By JOE CARROLL on 5/31/2017, worldoil.com

Чикаго (Bloomberg) – През следващите десетилетия търсенето на петрол ще продължи да нараства, дори когато страните по света ограничават емисиите на парникови газове, за да се противопоставят на изменението на климата, каза изпълнителният директор на Еххон Mobil Corp. Дарън Уудс.

Нарастването на населението и желанието за по-висок жизнен стандарт ще увеличат употребата на горива, произведени от нефт, особено за транспорта, тъй като има няколко широко достъпни алтернативи, каза Уудс на годишната среща на акционерите на Еххон.

Уудс заяви, че сред 1 милиард души има огромен неизползван енергиен пазар, които към момента нямат достъп до електроенергия и 3 милиарда души, които не използват съвременни горива за готвене.

"Енергийните нужди са функция на населението и на стандарта на живот", заяви Уудс на първата годишна среща, след като на 1 януари т.г. стана главен изпълнителен директор. „Когато става въпрос за политика, целта трябва да бъде да се намалят емисиите, като това трябва да се случи на най-ниската цена за обществото."

Лидерът на най-големия световен производител на петрол по пазарни цени направи своите забележки на фона на докладите, че президентът Доналд Тръмп е на прага да изтегли САЩ от Парижко споразумение за климата от 2015г. /Коего вече е факт /, но и не прави коментари по идеите и работата на президента.

Уудс е твърд защитник за запазването на САЩ в Парижката група, както и неговият предшественик Рекс Тилерсън, който сега е държавен секретар на Тръмп. В първия си блог пост, след като става главен изпълнителен директор, Уудс се застъпва за горива с ниски емисии, улавяне на въглерод и биогорива като инструменти за постигане на целите на Парижкото споразумение.

**ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА СЕ ВИДИ [ТУК](#)**

Сърбия се надява да се включи в Турски поток

By InSerbia, Jul 3, 2017

Това каза президентът Александър Вучич в интервю за "Спутник", описвайки ситуацията като "голяма възможност за развитието" на Сърбия.

Вучич каза, че след неуспешния проект "Южен поток" Сърбия смята, че новата сделка е от ключово значение и допълни, че това е обсъдено с изпълнителния директор на "Газпром" Алексей Милър и с българския премиер Бойко Борисов.

"Руснаците ще строят Турски поток и ще го разклонят близо до турско-българската граница, и друг лъч към Истанбул и големите градове в Турция. По-рано имаше идея да мине през Турция, Гърция, Македония и Сърбия. Днес има още по-реалистична идея, защото българите изграждат европейски хъб за приемане на газ от различни места. И най-вече това е руският газ", каза Вучич.

Според него българите са взели "мъдро решение", което ще бъде подкрепено "също и от германците".

"На границата с България ще трябва да изградим газопровод - сами или с руската помощ. Така че на границата ще получим 9,8 милиарда кубически метра газ. Разклонения ще бъдат насочени към Сръбска република,

Босна и Херцеговина, Прищина, Хърватия. И ние ще получаваме транзитни такси", каза Вучич.

"Всеки тръбопровод, който ще мине през Сърбия, отговаря на нашите стремежи, но този е най-добрият вариант. Това е голяма възможност за развитие за нашата държава, на икономиката и индустрията. Ние сами ще изградим цялата газова мрежа ", каза той.

Попитан "какво ще стане, ако Западът се опита да спре този проект", Вучич отговори, че Сърбия е готова да купи "най-евтиния и най-добър газ от всеки", но не е готова да плати два пъти цената.

"В продължение на пет години те ни разказаха за по-евтиния газ през Krk (остров в Хърватия), през това и онова, но това би струвало два пъти повече. Трябва ли да получим (газ) от Александруполис и да е по-евтина, или от Литва, не можем. И пет години по-късно се връщаме на изходната позиция. Не искаме да купуваме газ, който е два пъти по-скъп. С новия проект, с късмет, трябва да печелим между 100 и 150 милиона евро годишно ", каза Вучич.

Коментирайки "ускореното използване от компанията NIS на нефтените находища, президентът каза, че голяма част от нефтените находища са изразходени" и това е причината печалбата през Газпром, „да се преориентира - и това е добре.“

"Сега напред излиза дълбокото преработване и това е добре ... NIS е един от най-големите вносители в държавния

бюджет. "Газпром" е от голямо значение за нас, каквото е пристигането на 750 милиона кубически метра за съхранение и скоро изграждането ще започне. След това ще можем да издържим половин година без доставка на газ", завърши Вучич.

ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА ВИДИТЕ [ТУК](#).

Какво се обърка с газовата сделка Иран- TOTAL?

11 July 2017 Baku, Azerbaijan, By Dalga Khatinoglu – Trend, en.trend.az

Седмица след подписване на споразумение между Националната иранска нефтена компания и консорциум, състоящ се от френския TOTAL (с 50,1% дял), китайската NCPC (30% дял) и Иранската държавна компания Petropars Co (19,9% дял) – **ВИЖ НЮЗЛЕТЪР 227**, напрежението вътре в страната се засили, особено от хардлайнерите и от Ислямската революционна гвардия (IRGC).

Иранското министерство за петрола и длъжностни лица неколкратно обясняват ползите от подписаната сделка с Total, която е в рамките на т. нар. Иранския петролен

договор (IPC), но критиките нарастват допълнително.

Сделката има за цел от Фаза 11 на гигантското газово находище Южен Парс в Персийския залив да се добиват 56 милиона кубически метра газ на ден (mcm / d), както и 80 000 барела газов кондензат дневно за период от 20 години, като срокът може да се поднови за още пет месеца.

Бригаден генерал Ebadollah Abdollahi, командващ ремонтната база на IRGC Khatam al-Anbia, наскоро нарече сделката "наистина неоправдана".

Какво се обърка?

На основание сделката за \$4.8 милиарда се очаква от Фаза 11 да бъдат добити и произведени около 335 милиарда кубически метра метан, 290 милиона барела газов кондензат на ден, 26 милиона тона етан, пропан и бутан, както и 2 милиона тона сярна на стойност \$84 милиарда на базата на цена \$50 / барел петрол, от които 15%, или 12 милиарда долара, се очаква да бъдат платени след 20 години на консорциума.

Като първа стъпка, фазата ще започне да функционира за 40 месеца, на стойност \$2 млрд., а вторият етап от проекта след 2023 г., целящ да поддържа нивото на добива, ще струва още \$2,8 млрд.

Приемайки метода за плащане от Иранския петролен договор /IPC, Иран доставя процент от добитите въглеводороди на чуждестранна компания в определена точка, подобно на петролни терминали.

Не е ясно как Total или CNPC ще вземат своя дял в добития газ, тъй като няма инсталации за втечен природен газ или тръбопровод за доставка на техните дялове към своите клиенти. Въпреки това, те могат да получават газ и да го втечняват на плаващите LNG кораби или да продават газ на Иран на регионални цени, защото цената на газа в Иран е много ниска.

Подробностите за правните аспекти на Иранския петролен договор /IPC обаче показват, че този модел е много подобен на новия модел договор в Ирак.

Според договорите за услуги на Ирак, използвани за търгове след 2003 г., министерството плаща на чуждестранни контрагенти фиксирана такса в долари за всеки барел добит петрол, за разлика от Иран, който предлага процент от добива.

Ирак може да увеличи капацитета за добив на петрол от 1.7 милиона барела /ден в края на 2005 г. до сегашните 4.7 милиона барела /ден, благодарение на новия модел на договори.

Иранската Национална нефтена компания /NIOC има над \$50 млрд. дългове към изпълнителите и не изглежда, че разполага с достатъчно средства, за да инвестира в новите области. Поради това, привличането на инвестиции чрез Иранския петролен договор е много подходящо за Иран.

Изглежда, че критиците предимно са политически мотивирани, а не финансово.

В момента Total анализира и търси решение как е възможно да предотврати спада в добива в South Pars след 2023 г. /когато налягането на резервоара в находището спадне значително/, за което вероятно ще са необходими 15-20 огромни платформи и \$25-30 млрд.

Иран няма нито средства, нито технология за изграждане на такива платформи, но Total има.

За други, многообещаващи 49 нефтени и газови находища, които се очакват да бъдат разработени на основата на IPC, Иран за пет години ще се нуждае от инвестиции на стойност повече от 100 милиарда долара. Двадесет и едно са газовите полета, а останалите са петролни.

Най-сложният проблем за Иран е, че около 80% от активните му находища са във втората фаза на намалена на половина ефективност и губят годишно 0,3 млн. барела /ден от своята производителност. От друга страна, процентът на възстановяване на петролните полета в Иран е средно около 24%.

С помощта на Иранския петролен договор Иран се надява да увеличи както нивото на добив, така и степента на възстановяване.

СТАТИЯТА МОЖЕ ДА ПРОЧЕТЕТЕ [ТУК](#).

Среща на върха за LNG в Будапеща: Добре дошли с LNG в Централна и Източна Европа

May, 2017, naturalgasworld

Кой би могъл да си представи, че една американска компания ще доставя природен газ на бивша страна от Варшавския договор, Полша? Е, точно това се случва през 2017 година.

В края на април полската държавна компания PGNiG купи доставка на втечен природен газ от американската компания Cheniere Energy, която информира за първата доставка на компанията от съоръжението за втечняване Sabine Pass до Северна Европа. Товарът е доставен през юни до терминала за регазификация в Балтийско море - полския терминал Świnoujście, чийто настоящ капацитет е 5 млрд. куб.м. / год.

С многобройните нови източници, идващи онлайн от нововъзникващи доставчици като САЩ, и традиционните доставчици на LNG, като Катар, търсещи нови пазари, съчетано с леснодостъпна и по-достъпна инфраструктура като "плаващо съоръжение за съхранение и регазификация" (FSRU), вече е възможно и по-наблизо LNG да стане световна стока, която не само може да бъде

доставяна на страни като Полша, но и на други държави от Централна и Източна Европа (ЦИЕ), дори и тези, които са разположени на сушата.

Диверсификация на газовия пазар в ЦИЕ

Ясно е, че способността на страни като Полша и Литва да имат достъп до нови източници на природен газ е осигурила необходимата конкуренция за хората, останали на газовия пазар, монополизиран от един доставчик. Товари от ВПГ от други доставчици на природен газ сега могат да бъдат закупени с променливи спот цени, като страните от ЦИЕ са алтернатива на дългосрочните договори с клаузи "вземи-или-плати". Газпром дори демонстрира желание да предложи по-голяма гъвкавост на договорите.

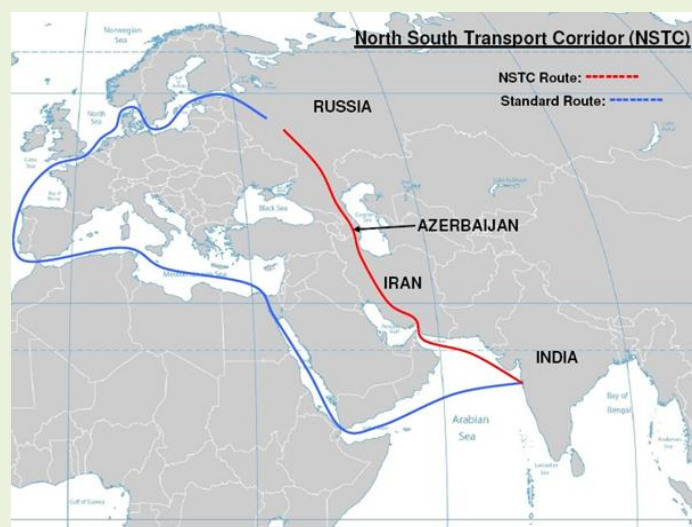
Интерконектори, обратен поток /реверс

За държави като Полша или Литва - поради терминалите си за втечен природен газ - нещата вече са по-лесни. Но за други, като Естония, България или Унгария, Словакия или Украйна, диверсификацията не е толкова лесен за решаване въпрос.

След кризите на прекратяване на газовите доставки през 2006г. и 2009 г. държавите-членки на ЕС в региона на Централна и Източна Европа бяха посъветвани от Европейската комисия да се присъединят към газовите пазари чрез газопреносни връзки, които могат да осигурят капацитет за обратен поток.

Освен това концепцията за т.нар. Проект "Коридор Север-Юг", чието завършване би

означавало пълно обединяване на газовите мрежи на европейските държави-членки по оста север-юг през Централна Европа, ще доведе, всички тези страни да могат да имат достъп до газ, доставян чрез терминали за втечен природен газ, както на север, така и на юг в целия регион. Като част от своята регионална политика, Европейската комисия прие „Коридора Север-Юг "за проект от общ интерес".

Сигурност на доставките

Освен че по-големите обеми газ, идващи в региона, ще допринесат за по-високата сигурност на доставките и по-конкурентно ценообразуване, но увеличеното използване на малки количества втечен природен газ също би могло да стимулира икономическия растеж, както и, че LNG може да се използва като гориво за камиони или като начин за бункероване на гориво и като гориво, щадящо климата/ с по-малко замърсяване. Но, за да се осъществи визията за напълно взаимосвързан регион, който има достъп до

нови източници на газ, очевидно в Централна и Източна Европа трябва да се свърши много работа.

Тъй като взаимосвързаността на страните в региона продължава, Полша планира да увеличи капацитета на терминала си за втечен природен газ и се стреми да реализира газопровод, който ще доставя газ от Норвегия. Полша евентуално би могла да достави в региона 20 млрд. m³ газ / годишно, когато инфраструктурата се построи.

В Хърватия междуременно, южният хъб на Коридора Север-Юг вече е в центъра на вниманието, тъй като предложеният терминал за втечен природен газ на остров Krk е преминал през обсъждане поне от десетилетие. Добрата новина е, че по-рано тази година проектът получи безвъзмездна помощ от €102 млн. за изграждането на терминала за внос и получи подкрепата на оператора на преносната система на Словакия Eustream.

Среща на високо равнище за LNG в Будапеща: Запознайте се с всички подробности

Всички тези и други още въпроси ще бъдат обсъдени на срещата на високо равнище на LNG в Будапеща, която ще се проведе на 16-17 октомври 2017 г. В допълнение към разглеждането на средносрочните и дългосрочните перспективи за бизнеса с втечен природен газ в Централна и Източна Европа, главната цел на срещата е да се свърже регионалното търсене в ЦИЕ с международната верига за доставки.

ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА ВИДИТЕ [ТУК](#).

TOTAL засилва работата, за да започне добива на газ от полето Absheron

9 June 2017, azernews, By Gunay Camal

TOTAL засилва дейностите по започване добива на природен газ в офшорното поле Absheron, заяви в Баку представителят на френския нефтен и газов гигант, г-жа Karine Lafontaine. Това се случи на среща с ръководството на Azerbaijan Caspian Shipping CJSC и представители на Total в началото на юни, съобщи Trend.

Тя добави, че победителят в търга, обявен от Total за полагане на подводни тръби и кабели до полето Absheron, ще бъде известен през юли.

TOTAL и победителят в търга ще инспектират плавателните съдове на Azerbaijan Caspian Shipping, които са подходящи за проекта, каза Lafontaine.

Шефът на Азербайджанската каспийска корабоплавателна компания/ Azerbaijan Caspian Shipping Rauf Valiyev припомни, че в момента флотилията на компанията включва

около 300 кораба и изрази увереност в ползотворно сътрудничество с Total.

По-рано компанията обяви, че ще създаде ново съвместно предприятие с държавната нефтена компания SOCAR, свързано с проекта за разработване на полето Absheron.

Total и SOCAR в края на 2016г. подписаха рамково споразумение относно основните договорни и търговски принципи, регламентиращи програмата за първата фаза на развитие на полето Absheron.

Първият етап от развитието на полето включва пробиване на един сондаж на дълбочина от 450 метра. Добивът се очаква да е 1,5 милиарда кубически метра природен газ годишно, което количество се се насочва към вътрешния пазар на Азърбайджан; очаква се добив и на значителни количества кондензат. Първият газ може да бъде добит още през 2019 г.

Геолозите от SOCAR допускат, че резервите от природен газ в полето Absheron възлизат на 350 милиарда кубически метра, а от кондензат 45 милиона тона.

TOTAL е операторът на Absheron с 40% участие, заедно със SOCAR (40%) и ENGIE (20%). Освен това Total има 5% дял в проекта за петролопровода Ваку-Tbilisi-Ceyhan (BTC).

**ТЕКСТЪТ НА СТАТИЯТА МОЖЕ
ДА ВИДИТЕ [ТУК](#)**

Френският министър на енергетиката потвърди, че няма да има нови разрешения за сондиране

by Andreas Exarheas/Rigzone Staff, June 23, 2017

Френският енергиен министър Nicolas Hulot потвърди, че няма да има нови разрешителни за проучване и сондиране за нефт и газ в страната.

"Необходимо е допълнително производство на електроенергия, за да се отговори на изискванията за балансиране на товарването на възобновяемите енергийни източници и последното съобщение, че Direct Energy, с подкрепата на Европейския съюз, ще строи друга газова централа [в Бретан, Франция] е друг пример за тази нова динамика", добави той.

Според Michel Lequien от Ashurst Energy & Resources Partner, не се очаква победата на Макрон да разтърси нефтения и газовия сектор на страната.

Пред Rigzone Lequien каза: "Очакваме още подробности относно предложените политики за нефтената и газовата индустрия, но ние не очакваме значителни промени".

Президентът Макрон ясно посочи, че ще запази сегашната забрана за проучване/експлоатация на шистов газ, и че новата администрация няма да предостави разрешителни за проучване на въглеводороди, независимо дали в оншорни, или офшорни площи, подчерта Lequien.

Макрон също така посочи, че е поел ангажимент към Конференцията по изменението на климата COP21, който изисква, наред с други неща, и намаляване на изкопаемите горива, заяви Lequien.

"Това включва и затварянето през следващите пет години на последните електроцентрали с въглища и насърчаването на развитието на възобновяемите енергийни източници", добави представителят на Ashurst.

"Наистина вярвам, че президентът Макрон ще продължи да се съсредоточава върху енергийния преход и е напълно наясно с предизвикателствата в изграждането на надежден път към по-ниско въглеродно бъдеще", каза пред Rigzone президентът на френската енергийна фирма Francaise de l'Energie, Жулиен Мулин.

"Въглеродният отпечатък на нашия газ, който не изисква транспорт, компресия, втечняване или специфично третиране, е много по-нисък от въглеродния отпечатък на внасяния газ. Това ще продължи да расте, заедно с развитието на възобновяемите енергийни източници във Франция", каза Мулин.

**ПЪЛНИЯТ ТЕКСТ НА СТАТИЯТА
МОЖЕ ДА ВИДИТЕ [ТУК](#)**

Уточнение

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този бюлетин, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexalex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимиров

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com

За мнения и препоръки може да посетите фейсбук-страницата на бюлетина:

<https://www.facebook.com/EP-Oil-and-Gas-Newsletter-501490733299005/?ref=bookmarks>